

Finansdepartementet

Saksnr. 07/5448

19.06.2014

Høringsnotat -

Endringer i reglene om skatt ved uttak fra norsk beskatnings- område

Innhold

1 Innledning og sammendrag	3
2 Skatt ved uttak av enkeltobjekter fra norsk beskatningsområde	4
2.1 Gjeldende rett	4
2.2 Departementets vurderinger og forslag.....	5
3 Krav til sikkerhetsstillelse ved oppgjør av negativ saldo og positiv gevinst- og tapskonto for skattyter som har flyttet ut	8
4 Forskriftsendringer	9
5 Økonomiske og administrative konsekvenser	9
6 Ikrafttredelse.....	10
7 Lovutkast.....	11
8 Forskriftsutkast	12

1 Innledning og sammendrag

Departementet foreslår en ny betalingsordning for skatt på latente gevinster ved uttak av objekter fra norsk beskatningsområde, jf. skatteloven § 9-14. Ordningen innebærer at uttaksskatten for alle typer objekter kan betales i årlige rater over sju år. Ved faktisk realisasjon må all resterende skatt betales inn. Det skal løpe renter på det utsatte skattebeløpet.

I en grunnlagt uttalelse av 24. april 2014 har EFTAs overvåkningsorgan (ESA) gitt uttrykk for at de gjeldende norske reglene om umiddelbar innkreving av skatt på latente gevinster ved uttak av immaterielle eiendeler og omsetningsgjenstander fra norsk beskatningsområde, jf. skatteloven § 9-14, er i strid med EØS-retten.

Blant annet på bakgrunn av ESAs uttalelse og nyere praksis fra EU-domstolen og EU-kommisjonen, foreslår departementet å endre betalingsordningen for uttaksskatten. Etter dagens ordning skal skatt ved uttak av immaterielle eiendeler og omsetningsgjenstander betales ved uttaket, mens betalingen av skatt ved uttak av fysiske driftsmidler, finansielle eiendeler og forpliktelser kan utsettes til tidspunktet for faktisk realisasjon (salg mv.)

Den foreslåtte, nye ordningen med mulighet for betaling av uttaksskatten over sju år tilsvarer i stor grad den danske ordningen for uttaksskatt, som ble vedtatt tidligere i år. Også flere andre land (Sverige, Tyskland, Nederland og Storbritannia m.fl.) har innført nedbetalingsordninger for uttaksskatt.

Endringen antas å fjerne usikkerheten rundt uttaksskattens forhold til EØS-avtalen. For gevinst knyttet til fysiske driftsmidler, finansielle eiendeler og forpliktelser innebærer endringen en innstramning og en forsterket beskyttelse av det norske skattefundamentet.

Departementet foreslår også å endre bestemmelsen om sikkerhetsstillelse for uoppgjorte skatteposisjoner (gevinst- og tapskonto mv.) ved opphør av skatteplikt til Norge, jf. skatteloven § 14-48, på to punkter. Ved flytting til EØS skal sikkerhet bare kreves dersom det foreligger en reell risiko for at skatten ikke kan inndrives. Det ubetingede vilkåret om avtale om bistand til innfordring med tilflyttingsstaten fjernes.

I tillegg foreslås oppretting og tilpasning av Finansdepartementet skattelovforskrift §§ 9-14-1 og 9-14-3.

Endringene i skatteloven skal tre i kraft med virkning for uttak fra norsk beskatningsområde fra og med inntektsåret 2014. Endringene i skattelovforskriften skal tre i kraft straks. Forslagene antas ikke å medføre vesentlige endringer med hensyn til administrative og provenyemessige konsekvenser.

2 Skatt ved uttak av enkeltobjekter fra norsk beskatningsområde

2.1 Gjeldende rett

I 2008 ble det vedtatt generelle bestemmelser i skatteloven § 9-14, jf. § 14-27, om beskatning av latente gevinster ved uttak av eiendeler og forpliktelser fra norsk beskatningsområde, jf. Ot.prp. nr. 1 (2008-2009) kapittel 8. I 2012 ble det vedtatt flere endringer i bestemmelsene i skatteloven § 9-14, jf. Prop. 112 L (2011-2012) kapittel 2. Endringene hadde til dels sammenheng med utviklingen i EU- og EØS-retten, blant annet EU-domstolens dom av 29. november 2011 i sak C-371/10 National Grid Indus. Endringene gjaldt i hovedsak reglene om utsatt skattebetaling ved uttak av fysiske driftsmidler, finansielle eiendeler og forpliktelser.

Med uttak fra norsk beskatningsområde menes at en eiendel eller en forpliktelse mister sin tilknytning til beskatningsområdet, slik at inntekter og kostnader knyttet til eiendelen ikke lenger skal tas med ved inntektsbeskatningen i Norge. Hendelser eller disposisjoner som gjør at en eiendel blir overført til et annet rettssubjekt ved realisasjon etter skatteloven § 5-1, jf. § 5-30, og uttak til egen bruk eller gaveoverføring, er ikke omfattet av begrepet uttak fra norsk beskatningsområde.

Formålet med reglene om uttaksskatt er dels å hindre omgåelse av norsk gevinstbeskatning ved at eiendeler mv. tas ut fra norsk beskatningsområde til annen stat med lavere gevinstbeskatning før et planlagt salg. Reglene skal også mer generelt sikre at verdistigning som er opparbeidet mens eiendelen mv. har hatt tilknytning til Norge skal komme til beskatning her.

Reglene skiller mellom på den ene siden fysiske driftsmidler, finansielle eiendeler og forpliktelser, og på den andre siden immaterielle eiendeler og omsetningsgjenstander. Ved uttak av fysiske driftsmidler, finansielle eiendeler og forpliktelser kan skattyter kreve at skattebetalingen blir utsatt fram til tidspunktet for realisasjon. Det løper renter på skattebeløpet for tiden fram til betaling. Dersom det foreligger en reell risiko for at kravet ikke kan innføres, kreves det at skattyter stiller sikkerhet.

Betalingsutsettelsen, med krav om renter og sikkerhet, varer ved fram til tidspunktet for realisasjon, uten hensyn til når dette skjer. Det skal ikke tas hensyn til eventuell verdiendring etter uttaket. Retten til utsettelse med betaling av skatten, inkludert påløpte renter, opphører ved realisasjon, uttak til egen bruk, gaveoverføring eller opphør av virksomhet i selskap med andel i deltakerlignet selskap. Retten til utsettelse opphører også når skattyteren ikke lenger er hjemmehørende i Norge og ikke anses skattemessig hjemmehørende i annen EØS-stat. Skattytere som er hjemmehørende utenfor EØS, har ikke rett til utsatt skattebetaling i noe tilfelle.

For immaterielle eiendeler og omsetningsgjenstander må skatten betales med en gang, uten adgang til utsettelse.

For finansielle eiendeler gjelder skatteloven § 9-14 bare for skattesubjekter som ikke omfattes av bestemmelsene i skatteloven § 10-70 om skatt for personlige aksjonærer mv. ved utflytting, det vil si for personer som er bosatt i Norge etter skatteloven § 2-1 første ledd.

2.2 Departementets vurderinger og forslag

De gjeldende reglene om beskatning ved uttak fra norsk beskatningsområde etter skatteloven § 9-14, jf. § 14-27, innebærer som nevnt ovenfor at skatt knyttet til uttak av immaterielle eiendeler og omsetningsgjenstander må betales med en gang (det vil si for uttaksåret), uten adgang til utsettelse, mens betaling av skatt knyttet til fysiske driftsmidler, finansielle eiendeler og forpliktelser kan utsettes til faktisk realisasjon. Selv om skattyter får utsettelse med skattebetalingen, blir skatten utlignet for uttaksåret.

EU-domstolens prejudisielle avgjørelse av 29. november 2011 i sak C-371/10 *National Grid Indus* gjorde det klart at utligning av uttaksskatt for uttaksåret er i samsvar med EU- og EØS-retten. Selv om saken gjaldt utflytting av et selskap, er den egnet til å gi veiledning for utformingen av en EØS-kompatibel skatt ved uttak av enkeltobjekter fra norsk skattelegingsområde.

Sak C-371/10 *National Grid Indus* gjaldt et nederlandsk aksjeselskap, National Grid Indus BV, som hadde flyttet til Storbritannia. National Grid Indus BV hadde ytt et lån i britiske pund til et britisk selskap. På tidspunktet for flytting til Storbritannia forelå det en latent gevinst på fordringen, målt i nederlandske gylden. Etter nederlandske skatteregler skulle denne latente gevinsten skattelegges ved flyttingen fra Nederland.

EU-domstolen kom i til at National Grid Indus BV var beskyttet av etableringsfriheten i forbindelse med flyttingen til Storbritannia.

Videre kom EU-domstolen til at det forelå en restriksjon, som følge av at skatten på latent gevinst på National Grid Indus BVs fordring i valuta ble inndrevet inn i forbindelse med flyttingen. Uten flyttingen til Storbritannia ville gevinsten ikke ha blitt skattlagt før fordringen faktisk ble realisert. Denne framskyndede skatteleggingen og skattebetalingen ble ansett som en restriksjon. Diskriminering og restriksjoner på grenseoverskridende aktivitet er i utgangspunktet forbudt etter EU-traktatens bestemmelser om de fire grunnleggende frihetene.

EU-domstolen kom imidlertid til at den aktuelle restriksjonen kunne rettferdiggjøres, i samsvar med det EU-rettslige prinsippet om unntak fra etableringsfriheten begrunnet i tvingende allmenne hensyn. EU-domstolen bygde på det såkalte territorialitetsprinsippet, som kan utlegges slik at medlemsstatene har rett til å skattelegge gevinst på et objekt, når gevinsten har oppstått i den perioden objektet har vært knyttet til statens fiskale jurisdiksjon.

ESA har imidlertid i en grunnlagt uttalelse av 24. april 2014 gitt uttrykk for at den umiddelbare skattebetalingsplikten som etter skatteloven § 9-14 gjelder ved uttak av immaterielle eiendeler og omsetningsgjenstander er i i strid med etableringsfriheten etter EØS-avtalen. ESA har blant annet vist til EU-domstolens dom av 18. juli 2013 (sak C-261/11 *Kommisjonen mot Danmark*).

Saken gjaldt de tidligere danske reglene om umiddelbar beskatning av latent gevinst på aktiva som blir flyttet til en annen medlemsstat.

Etter ESAs oppfatning gir den sistnevnte dommen støtte for at den gjeldende norske betalingsordningen for uttaksskatt på immaterielle eiendeler ikke er i samsvar med det EU- og EØS-rettslige prinsippet om proporsjonalitet. Prinsippet følger av EU-domstolens praksis, og innebærer at selv om en restriksjon kan rettferdiggjøres fordi den ivaretar tvingende allmenne hensyn, må tiltaket som utgjør en restriksjon må være egnet til å oppnå formålet, og ikke gå lenger enn det som er nødvendig for å oppnå formålet (proporsjonalitetsprinsippet). ESA uttrykker i den grunngitte uttalelsen av 24. april 2014:

«Norway's measures are thus not in line with the principle of proportionality, since they exclude any possibility of deferred tax collection. The same result could be achieved by measures less harmful to the freedom of establishment than the measures at issue. Norway could determine the unrealized capital gains which it considers it has the right to tax, without that implying the immediate collection of tax. Norway could, for example, prescribe rules whereby the deferred tax would become payable (after the cross-border transfer) in instalments.»

Når det gjelder omsetningsgjenstander vil en utsettelse av betalingsforpliktelsen for uttaksskatt etter departementets syn normalt ikke vil ha store konsekvenser for det norske skattefundamentet eller for skattyternes likviditet, fordi varer uansett er ment å skulle realiseres innen kort tid. Administrative hensyn tilsier likevel umiddelbart oppgjør av gevinst eller tap ved uttak av varer fra norsk beskatningsområde. I ESAs grunngitte uttalelse av 24. april 2014 heter det om omsetningsgjenstander:

«The Authority also does not concur with Norway's argument that inventories are to be subject to immediate taxation because of the limited latent gains. Norway has explained that such assets are likely to be sold within a short time after the relocation. Latent gains on these assets will therefore be limited and immediate tax payment upon exit will not result in significant liquidity problems for the company. However, the mere fact that the inconvenience for companies may be minor does not render the restriction legitimate as such. In this context the Authority recalls that any restrictions on the fundamental freedoms, however minor they might be are prohibited unless they are justified.»

I dommen av 18. juli 2013 (sak C-261/11 *Kommisjonen mot Danmark*) uttalte EU-domstolen at det ikke er i strid med etableringsfriheten å fastsette andre kriterier for utløsning av betalingsplikt for uttaksskatt enn faktisk realisasjon, når disse kriteriene utgjør et mindre inngripende tiltak enn krav om full innbetaling av skattebeløpet i forbindelse med uttaket.

Som det framgår ovenfor har ESA nevnt muligheten for at uttaksskatten kan betales i rater. ESA viser også til EU-domstolens dom av 23. januar 2014 i sak C-164/12 *DMC*, der domstolen kom til at en ordning med betaling av uttaksskatt over en periode på fem år ikke er i strid med proporsjonalitetsprinsippet. I *DMC*-saken ble skattebeløpet ikke rentebelastet.

Etter at EU-domstolen i dommen av 18. juli 2013 konkluderte med at de tidligere danske reglene om umiddelbar beskatning av latent gevinst på aktiva som blir flyttet til en annen medlemsstat var i strid med etableringsfriheten, har Danmark endret regelverket. På denne

bakgrunn avsluttet EU-kommisjonen saken mot Danmark 16. april 2014. Etter de nye danske reglene kan skattyter velge at skattebetalingen utsettes, men skatten den forfaller i samme takt som eiendelene gir inntjening. Det årlige avdraget kan likevel ikke utgjøre mindre enn 1/7 av det opprinnelige skattebeløpet. Ved faktisk realisasjon må hele det resterende skattebeløpet betales inn. Det utsatte skattekravet blir rentebelastet.

EU-kommisjonen har også vurdert regler om utflyttingsskatt i Storbritannia og Nederland etter at disse statene har innført adgang til betalingsutsettelse. I Storbritannia kan skattyter nå velge at skatten innbetales med seks like store årlige betalinger. Alternativt kan skatten innbetales i takt med eiendelens økonomiske levetid, men senest når eiendelen realiseres. Den utsatte skatten må uansett betales innen ti år. I Nederland kan skattytere som velger utsettelse med innbetaling av utflyttingsskatten be om utsettelse fram til det tidspunktet eiendelen er realisert. Dersom utsettelse fram til realisasjon velges, vil betalingen av skatt likevel skje i samsvar med avskrivningstakten for den aktuelle typen eiendel. Alternativt kan skatten betales i rater over 10 år. Ofte vil det sistnevnte alternativet være det gunstigste for skattyteren. Både i Storbritannia og Nederland belastes det utsatte skattekravet med renter.

Departementet foreslår en ny betalingsordning for skatt som er pålagt etter skatteloven § 9-14, slik at uttaksskatten for alle typer objekter skal betales i årlige rater over sju år. Ved faktisk realisasjon innenfor denne perioden må all resterende skatt betales inn. Det skal løpe renter på det utsatte skattebeløpet. Ordningen tilsvarer dermed i stor grad den danske ordningen for betaling av uttaksskatt.

Et formål med forslaget er å fjerne usikkerhet rundt uttaksskattens forhold til EØS-avtalen. Forslaget innebærer en oppfølging av ESAs grunngitte uttalelse av 24. april 2014. Mulighet for nedbetaling av uttaksskatten over sju år gir en mer fleksibel løsning for skattytere som tar immaterielle eiendeler og omsetningsgjenstander ut av beskatningsområdet. Det er også et formål å forenkle reglene om uttaksskatt. De nye reglene for innbetaling av uttaksskatt skal gjelde for alle typer objekter som omfattes av skatteloven § 9-14, jf. omtalen nedenfor. Dermed vil reglene for ulike typer objekter i større grad bli sammenfallende.

For fysiske driftsmidler, finansielle eiendeler og forpliktelser er det som nevnt mulig etter gjeldende bestemmelse i skatteloven § 9-14 å kreve utsettelse med innbetalingen av uttaksskatt (med renter) fram til året for faktisk realisasjon. Ved innføringen av uttaksskattereglene i 2008 uttalte departementet at forholdet til EØS-retten kunne tilsi ulike regler om uttaksskatt for ulike typer objekter. Departementet uttalte også at behovet for beskatning ved uttak fra norsk beskatningsområde kan variere med objekttypene. Det vises til omtalen i Ot.prp. nr. 1 (2008-2009) kapittel 8, se særlig punkt 8.5.7.

Den ovennevnte praksisen fra EU-domstolen og EU-kommisjonen viser at etableringsfriheten ikke er til hinder for å pålegge innbetaling av skatt for fysiske driftsmidler, finansielle eiendeler og forpliktelser før tidspunktet for faktisk realisasjon. Departementet mener at det er et klart behov for å pålegge innbetaling av uttaksskatt før faktisk realisasjon også for slike objekttyper. Dersom for eksempel en fysisk eiendel tas ut av beskatningsområdet og nyttes videre i virksomhet uten at den realiseres, vil Norge ikke tilordnes skatt av gevinst som var urealisert

ved uttaket. I likhet med immaterielle eiendeler kan fysiske driftsmidler, finansielle eiendeler og forpliktelser være i behold i mange år.

Departementet foreslår derfor at betaling av uttaksskatt for fysiske driftsmidler, finansielle eiendeler og forpliktelser skal følge samme ordning som for immaterielle eiendeler omsetningsgjenstander. Dette innebærer en innstramming overfor skattytere som tar fysiske driftsmidler, finansielle eiendeler og forpliktelser ut av norsk beskatningsområde, og en forsterket beskyttelse av det norske skattefundamentet.

Det vises til forslag til endringer i skatteloven § 9-14 niende ledd. Endringene foreslås å tre i kraft med virkning for uttak fra norsk beskatningsområde fra og med inntektsåret 2014.

3 Krav til sikkerhetsstillelse ved oppgjør av negativ saldo og positiv gevinst- og tapskonto for skattyter som har flyttet ut

Skatteloven § 14-48 gir regler om oppgjør av skatteposisjoner blant annet ved opphør av skatteplikt som hjemmehørende i Norge. Skattyter som blir hjemmehørende i en EØS-stat, kan utsette oppgjøret av negativ saldo i gruppe a, c, d og j, og gevinstsaldo på gevinst- og tapskonto, jf. bestemmelsens fjerde ledd. Inntektsføringen av negativ saldo og positiv gevinst- og tapskonto skal da gjennomføres som om skattyter fortsatt var hjemmehørende i Norge. Unntaket gjelder ikke for selskap mv. som er eller blir hjemmehørende i lavskatteland innenfor EØS og som etter flyttingen ikke er reelt etablert og driver reell økonomisk aktivitet.

Det må stilles sikkerhet svarende til skatteforpliktelsen, jf. skatteloven § 14-48 fjerde ledd annet punktum. Kravet til sikkerhetsstillelse gjelder likevel ikke dersom Norge i medhold av folkerettslig overenskomst med skattyterens hjemstat kan få bistand til innfordring av skattekrav, jf. skatteloven § 14-48 fjerde ledd fjerde punktum.

Ved lov 13. desember 2013 nr. 17 ble det lempet på kravet om sikkerhetsstillelse ved uttak av enkeltobjekter fra norsk beskatningsområde, jf. skatteloven § 9-14 niende ledd og Prop. 1 LS (2013-2014) kapittel 15. Bakgrunnen for endringen var dels hensynet til skattyters likviditet og dels å fjerne tvil om bestemmelsens forhold til EØS-avtalen. Etter endringen skal det bare kreves sikkerhet i de tilfeller det foreligger en reell risiko for at skattekravet ikke kan inndrives.

Departementet foreslår en tilsvarende endring i skatteloven § 14-48 fjerde ledd, slik at det ved flytting til EØS bare skal kreves sikkerhet dersom det foreligger en reell risiko for at skatten ikke kan inndrives.

Vurderingen av om det foreligger en reell risiko for at skatten ikke kan inndrives skal, som den tilsvarende vurderingen etter skatteloven § 9-14 niende ledd, foretas av Skattedirektoratet. Ordlyden i skatteloven § 14-48 fjerde ledd justeres i samsvar med dette.

Det foreslås videre at det ubetingede vilkåret om avtale om bistand til innfordring med tilflyttingsstaten fjernes. Etter departementets oppfatning bør det forhold at det foreligger en innfordringsavtale heller inngå som ett av flere momenter ved vurderingen av om det er en reell

risiko for at skatten ikke kan inndrives. Ordningen blir dermed den samme som etter skatteloven § 9-14 også på dette punktet.

Det vises til forslag til endringer i skatteloven § 14-48 fjerde ledd. Endringene foreslås å tre i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2014.

4 Forskriftsendringer

Ved lovendring 13. desember 2013 nr. 117 ble bestemmelsen i skatteloven § 9-14 niende ledd om utsettelse av betaling av uttaksskatt for fysiske driftsmidler, finansielle eiendeler og forpliktelser endret, slik at det bare kreves sikkerhet dersom det foreligger en reell risiko for at kravet ikke kan inndrives, jf. Prop 1 LS (2013-2014) kapittel 15. Vurderingen av om det foreligger reell risiko skal foretas av Skattedirektoratet. Departementet foreslår at teksten i Finansdepartementets skattelovforskrift (forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14) § 9-14-3 tredje ledd justeres i samsvar med dette.

Finansdepartementets skattelovforskrift § 9-14-1 fjerde ledd gir en reduksjonsregel for fysiske driftsmidler som tidligere er tatt inn i norsk beskatningsområde, slik at uttaksgevinsten (eller tapet) skal reduseres forholdsmessig for den del av skattyterens eiertid som driftsmidlet ikke har hatt tilknytning til beskatningsområdet. Bestemmelsen ble tilføyd ved forskrift av 9. september 2013 nr. 1068, jf. departementets høringsnotat av 24. april 2013. Av høringsnotatet på side 6 framgår at reduksjonsregelen ikke skal anvendes i tilfeller hvor driftsmidlet er anskaffet senere enn to år forut for *førstegangsinntaket* til norsk beskatningsområde. Dette er også lagt til grunn i rettleidingen til Skattedirektoratets skjema for uttak fra norsk område for skattlegging (RF-1109). Bakgrunnen er at i slike tilfeller vil en mindre del verdistigningen normalt knytte seg til tiden utenfor norsk beskatningsområde, slik at hensynet bak reduksjonsregelen i ikke gjør seg gjeldende i samme grad. Av forskriftsteksten i § 9-14-1 fjerde ledd framgår imidlertid at begrensningen er knyttet til eiendeler som er anskaffet senere enn to år forut for *uttakstidspunktet*. Dette er en feil, som foreslås opprettet.

Det vises til forslag til endringer i Finansdepartementets skattelovforskrift § 9-14-1 fjerde ledd og § 9-14-3 tredje ledd.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Høringsforslaget vil forenkle reglene om utflytting av skattytere og uttak av enkeltobjekter, og kan dermed føre til en viss administrativ lettelse for Skatteetaten og skattyterne.

Forslaget dreier seg om transaksjoner som i omfang er relativt få, men enkelte transaksjoner kan være store. Virkningen av forslagene i dette høringsnotatet er derfor neppe mulig å anslå, men det antas at provenyvirkningene på kort sikt ikke vil være nevneverdig store.

6 Ikrafttredelse

Departementet foreslår at endringene i skatteloven får virkning for uttak fra norsk beskatningsområde fra og med inntektsåret 2014. Endringene i Finansdepartementets skattelovforskrift foreslås å tre i kraf straks.

7 Lovutkast

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 9-14 niende ledd første punktum og nytt annet punktum skal lyde:

Skattyter kan kreve utsettelse med innbetaling av utlignet og forfalt skatt dersom skattyter er hjemmehørende i riket etter §§ 2-1 eller 2-2 eller anses skattemessig hjemmehørende i annen EØS-stat. Skatten skal likevel innbetales med en sjuendedel av opprinnelig skattebeløp for hvert inntektsår fra og med uttaksåret.

§ 9-14 niende ledd annet til sjuende punktum blir tredje til åttende punktum.

§ 14-48 fjerde ledd skal lyde:

Tredje ledd gjelder ikke for negativ saldo i gruppe a, c, d og j, og heller ikke for gevinstsaldo på gevinst- og tapskonto, når skattyter er eller blir hjemmehørende i annen stat i EØS, unntatt for selskap mv. som er eller blir hjemmehørende i lavskatteland innenfor EØS og som etter flyttingen ikke er reelt etablert og driver reell økonomisk aktivitet der, på tilsvarende vilkår som fastsatt i § 10-64 bokstav b. Bestemmelsene i §§ 14-45 til 14-47 gjelder for inntektsføring av negativ saldo i gruppe a, c, d og j og gevinstsaldo på gevinst- og tapskonto etter utflyttingen. Det må stilles sikkerhet svarende til skatteforpliktelsen, i form av bankgaranti, pant i verdipapirer eller annen betryggende sikkerhet, *dersom det ved flyttingen eller på et senere tidspunkt foreligger en reell risiko for at skattekravet ikke kan inndrives*. Kravet til sikkerhetsstillelse fastsettes av Skattedirektoratet. Dersom kravet om betryggende sikkerhet i et senere inntektsår ikke lenger er oppfylt, skal negativ saldo i gruppe a, c, d og j og gevinstsaldo på gevinst- og tapskonto inntektsføres i sin helhet dette året. Tredje ledd gjelder tilsvarende for skattyter som tidligere er utflyttet, og som blir hjemmehørende utenfor EØS, samt for selskap mv. som er eller blir hjemmehørende i lavskatteland innenfor EØS og ikke er reelt etablert og driver reell økonomisk aktivitet der, på tilsvarende vilkår som fastsatt i § 10-64 bokstav b.

II

Endringene under I § 9-14 trer i kraft straks med virkning for uttak fra norsk beskatningsområde fra og med inntektsåret 2014.

Endringene under I § 14-48 trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2014.

8 Forskriftsutkast

Forskrift om endring av forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Fastsatt av Finansdepartementet xx. xx.2014 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 9-14 trettende ledd.

I

I forskrift 26. mars 1999 nr. 14 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 9-14-1 fjerde ledd tredje punktum skal lyde:

Bestemmelsen i dette ledd gjelder ikke for tilfeller *der eiendelen er anskaffet senere enn to år forut for første gangs inntak til norsk beskatningsområde.*

§ 9-14-3 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Kravet til sikkerhetsstillelse og dens varighet fastsettes av *Skattedirektoratet.*

II

Endringene under I trer i kraft straks.